

ת"פ 9057/04/14 - מדינת ישראל- המאשימה נגד קוברה מזרחי - הנאשם, באמצעות עו"ד ויסאם עראף - סניגוריה ציבורית

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 9057-04-14 מדינת ישראל נ' קוברה מזרחי

בפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

מדינת ישראל- המאשימה

נגד

קוברה מזרחי-הנאשם באמצעות עו"ד ויסאם עראף - סניגוריה
ציבורית

גזר - דין

כתב האישום

1. ביום 21.4.15 הרשעתי את הנאשם בביצוע עבירות שעניינן מעשה מגונה תוך שימוש בכוח - עבירה על סעיף 348(ג) (לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), וכן בעבירה של הדחה בחקירה - עבירה על סעיף 245(ב) (לאותו חוק). בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 25.3.14 הכירו הנאשם והמתלוננת, ילדת 1976, בשכונת הדר בחיפה, והשניים החליפו ביניהם טלפונים. בהמשך קבעו השניים להיפגש ביום 28.3.14 בשעות הערב לשם יציאה לבילוי, וביום זה, סמוך לשעה 21:30, הגיע הנאשם ברכבו הפרטי לטירת הכרמל, כשהוא לבוש במכנסיים קצרים, אסף את המתלוננת ולאחר תהייתה אודות לבושו, הוא ביקש ממנה להתלוות אליו לביתו, בכדי להחליף את בגדיו. המתלוננת הסכימה, והשניים הגיעו לבית הנאשם, עלו לדירה, ולאחר דין ודברים בין השניים, ומשכנס הנאשם לחדר השינה שלו וסירב להסיע את המתלוננת חזרה לביתה, היא נכנסה לחדר השינה, בכדי לשכנעו להסיעה, ואז אחז בה הנאשם, עיקם את ידה, דחפה למיטה, השכיבה על בטנה, הפשיל את מכנסיה ותחתוניה עד לברכיה, מישש את גופה וחיכך את פלג גופו התחתון בישבנה. הנאשם ביצע את מעשיו הנ"ל כשהוא לבוש במכנסיו הקצרים, וחרף התנגדות המתלוננת, שבכתה וביקשה ממנו לחדול ממעשיו. כשניסתה המתלוננת להשתחרר מאחיזת הנאשם, הוא קילל אותה במילים: "זונה", "שרמוטה", "שימותו לך הילדים" ו- "כוס אמא שלך". לאחר האירועים הנ"ל הסיע הנאשם את המתלוננת ברכבו לעבר ביתה, ובמהלך הנסיעה איים עליה שאם תתלונן

נגדו במשטרה הוא ימרר את חייה. בטרם הגיעם לאזור מגורי המתלוננת, וכאשר נעצר הנאשם ברמזור אדום, הוא פנה לנוסעי רכב שנעמד ברמזור לידו, ובו ארבעה אנשים זרים, באומרו **"תקחו אותה אתכם"**, הגם שלא הייתה כל היכרות בינו ובינם, והמתלוננת סירבה.

2. בטיעוניו לעונש התייחס ב"כ המאשימה לאירועים הקשים שביצע הנאשם במתלוננת, כמתואר בכתב האישום, תוך רמיסת גופה ופרטיותה. עוד התייחס ב"כ המאשימה לערכים המוגנים שנפגעו, לתכנון מעשי הנאשם וניצול המתלוננת, והוסיף שמעשי הנאשם נבעו מדחפיו המיניים המוגברים ורצונו להגיע לסיפוק דחפיו באמצעות המתלוננת. ב"כ המאשימה התייחס למדיניות הענישה הנהוגה, תוך שהפנה לפסקי דין שניתנו ע"י ערכאות שונות, וביקש לקבוע מתחם ענישה של מאסר בפועל לתקופה בין 3 ועד 5 שנים, ובנוסף - מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. ב"כ המאשימה ביקש להצדיק את המתחם שצוין על ידו, בין היתר, באמצעות הרתעת היחיד והרבים, אי-נטילת אחריות על המעשים, והוסיף שהמחוקק קבע עונש מינימום של רבע מהעונש שנקבע בחוק, וביקש לחזק את עמדתו העונשית באמצעות הפנייה לדו"ח הערכת המסוכנות שהוגש בעניינו של הנאשם.

3. ב"כ הנאשם ביקש שלא לזקוף לחובת מרשו את בחירתו לנהל את משפטו, וכן להתחשב בכך שגם בפני המעריכה שהכינה את דו"ח הערכת המסוכנות בעניינו - הוא לא הודה. הסנגור ציין שמרשו בן 36 שנים, בעל עבר נקי לחלוטין, ומעצרו בתיק זה היה לראשונה בחייו. עוד נטען, שהנאשם היה עצור משך כחודשיים, ולאחר מכן שהה חודשים רבים במעצר בית מלא וחלקי. הסנגור הוסיף וטען, שבהכרעת הדין לא התקבלו תיאוריה המחמירים של המתלוננת, והוא התנגד למתחם העונש ההולם שצוין ע"י ב"כ המאשימה, כאשר לטעמו הפסיקה עליה סמך ב"כ המאשימה מתארת מקרים חמורים יותר, וביקש להסתפק לכל היותר בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, והסכים לחיוב מרשו בפיצוי מידתי.

4. לאחר טיעוניו ב"כ הצדדים שמעתי את הנאשם, שאמר: **"אם אתה חושב שאני מסוכן, תשים אותי בכלא, אני מבקש"**. בדבריו, סירב הנאשם לקבל אחריות על מעשיו, הגם שהרשעתי אותו בהכרעת דין מנומקת. אמנם זכותו של הנאשם לנהל את משפטו, ולכפור במיוחס לו, ואמנם אין לזקוף זאת לרעה בעת שקילת עונשו, ואולם - המשך כפירת הנאשם בביצוע המעשים המיוחסים לו עלולה להוביל למסקנה, שהוא אינו מודע באופן מלא לכך שמדובר במעשים אסורים, על כן קיים סיכון שהנאשם ישוב ויבצע מעשים דומים גם בעתיד.

5. הנאשם במעשיו פגע בשלמות גופה של המתלוננת, באוטונומיה שלה על גופה, בצנעת הפרט, בכבוד האדם וביטחונו האישי, וכן פגע בזכות הציבור להגנה מפני עברייני מין, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים הנ"ל היא חמורה.

6. בהכרעת הדין המפורטת התייחסתי לעדות המתלוננת בפניי, ועל אף שנמצא שוני בין תיאור חלק מהמעשים בפני חוקרי המשטרה, לעומת תיאוריה בפניי, קבעתי כי **"הגיונה של מתלוננת, שהיא קורבן עבירת מין, איננו הגיונו של אדם המקבל ניירת וחומר ראיות, ובוחן את האירוע בחדר ממוזג בהיכל המשפט או במשרדו"**, ונתתי אימון מלא בדברי המתלוננת בפניי, תוך שקבעתי שחוסר הדיוק שלה בחלק מהפרטים שנמסרו על ידה אינו נובע מחוסר מהימנותה, אלא מהשפעת הטראומה עליה.

7. בהכרעת הדין התייחסתי גם למצבה הנפשי של המתלוננת לאחר האירועים, כגון כאשר איחרה בתה מלהגיע לבית, וכניסתה לחדות עקב כך - חרדות שאושרו ע"י הבייביסיטר שהעידה בפניי.
8. בנוגע לגרסת הנאשם - בהכרעת הדין קבעתי, שמדובר בגרסה גדושה בסתירות ובחוסר הגיון, ודבריו נדחו על ידי, תוך שהעדפתי באופן ברור את דברי המתלוננת על דבריו. הנאשם ניסה להתגונן במשפטו, בין היתר בטענות שיש בהן כדי להכפיש את המתלוננת, על אף היותה קורבן למעשיו - הוא טען שהיא ביקשה ממנו כסף, והרושם שקיבלתי מדבריו היה **"שהנאשם ניסה ליצור מצג לפיו המתלוננת כביכול סחטה ממנו כסף ועל כן התלוננה נגדו במשטרה"**. הנאשם לא בחל בשימוש באמצעים מעליבים כלפי קורבנו, לאחר שביצע בה מעשים מיניים חמורים, שעה שניסה להורידה מהרכב לרשות אנשים זרים ובשעות לילה מאוחרות, והגדיל לעשות כאשר תירץ את תלונתה נגדו בכך שביקשה לסחוט אותו כספית. התנהגות זו של הנאשם מעידה גם היא על המסוכנות העולה ממנו, בכך שהוא אינו מבין עד תום את חומרת מעשיו ואת האיסור שבהם.
9. הנאשם הורשע על ידי בביצוע מסכת אירועים, שהחלו באיסוף המתלוננת ברכבו, הגעה לביתו וביצוע המעשים המיניים בה, ונמשכו בניסיונו להרחיק אותה לרכב זר, ככל הנראה בכדי להרחיק ממנו את החשד לביצוע העבירות, ותוך שהוא מדיח אותה בחקירה באומרו שאם תתלונן נגדו במשטרה הוא ימרר את חייה. אני רואה בכל האירועים המתוארים בכתב האישום כאירוע אחד נמשך, על כן אקבע בגינו מתחם ענישה אחד.
10. בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם, לקחתי בחשבון את הפגיעה בערכים החברתיים, ואת מידת הפגיעה בהם. עוד לקחתי בחשבון את מדיניות הענישה הנהוגה, בהתאם לפסקי הדין אליהם התייחסו ב"כ הצדדים, וכן בהתאם לפסיקה עניפה, שניתנה על-ידי וע"י שופטים אחרים. התחשבתי גם בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובין היתר בעניינים אלה: הנאשם תכנן את מעשיו, עת הגיע אל המתלוננת כשהוא לבוש במכנס קצר, בכדי לשכנעה להגיע לביתו, כיבכול לצורך החלפת בגדיו. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא מלא, ובמעשיו הוא גרם נזק למתלוננת, שהחלה לחשוש ולהיכנס לחדות אפילו כשבתה מאחרת להגיע לביתה, בשל מחשבותיה אודות מעשי הנאשם בה. לקחתי בחשבון את הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את מעשיו הנלוזים, שהם, ככל הנראה, רצונו לספק את דחפיו המיניים באמצעות פגיעה במתלוננת, שסירבה להתמסר לו, ושוכנעתי שהוא הבין עד תום את אשר הוא עושה, וכי עשה את מעשיו ללא כל התגרות מצידה של המתלוננת. לקחתי בחשבון את האלימות שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת לשם ביצוע העבירות, וכן את ניצול רצונה להכיר בחור וליתן אמון באדם לצורך בניית עתידה. מסקנתי היא, שמתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם מתחיל ברף תחתון של שנתיים מאסר, ומסתיים ברף עליון של 4 שנות מאסר בפועל.
11. בעניינו של הנאשם הוגש, כאמור, דו"ח מטעם המרכז להערכת מסוכנות. מעריכת המסוכנות התייחסה לעובדות כתב האישום ולעבירות בהן הורשע הנאשם, לתולדות חייו, לימודיו בבית הספר ושירותו הצבאי, עבודתו והקורסים שעבר לאחר שחרורו מצה"ל, קשריו החברתיים, התפתחותו המינית והרגליו המיניים. בדו"ח נכתב אודות היותו הגנתי, חשדן ואמירת דברים והיפוכם בו זמנית, וכי לטענתו הוא רואה לראשונה את כתב האישום בישיבתו מול המעריכה, זאת שעה שהוא נחקר ארוכות בבית המשפט, במהלך עדותו, על דברי המתלוננת, שתומצתו בכתב האישום. בנוגע להערכת המסוכנות, התייחסה המעריכה לפקטורים הסטטיים והדינאמיים, תוך ציון נסיון הנאשם

למזער את מעשיו, וסירובו לקבל טיפול ייעודי לעברייני מין, בשל טענתו שלא ביצע עבירת מין. הרושם שקיבלה המעריכה מהנאשם, שהוא איננו אמין, וכי רמת המסוכנות המינית אצלו היא בינונית.

12. בנוגע לעונש בתוך המתחם שצוין על ידי, לקחתי בחשבון גם את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ואשר ראוי לתת להן משקל בנסיבות מקרה זה, והן: הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו, שעה שמדובר במעצרו לראשונה בחייו, תוך חשיפתו לעצורים אחרים בין כותלי בית המעצר. עוד לקחתי בחשבון את הסכמת הסנגור לכך שהנאשם יפצה את המתלוננת, הגם שמרשו אינו מודה בביצוע העבירות, וכן את נסיבות חייו של הנאשם, כעולה מדו"ח הערכת המסוכנות, ומדברי בא-כוחו. התחשבתי גם בחלוקה הזמן מאז ביצוע העבירות, בחודש מרץ 2014, ועד היום, וכן בעברו הנקי של הנאשם.

13. שיקול נוסף אותו לקחתי בחשבון בקביעת העונש, הוא שיקול ההרתעה האישית, בכך ששוכנעתי שקיים צורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות, וכי הטלת מאסר בפועל לתקופה משמעותית, בתוך מתחם העונש ההולם, תביא להרתעתו.

14. הנאשם היה עצור משך למעלה מחודשיים, ולאחר שחרורו שהה בתנאי מעצר בית מלאים משך למעלה מ-6 חודשים, ולאחר מכן שהה תקופה נוספת של 6 חודשים בתנאי מעצר בית חלקיים. התקופות הנ"ל, בהן הוגבלה חירותו של הנאשם, נלקחו על ידי בחשבון לצורך קביעת עונשו.

15. מעשי הנאשם במתלוננת הם מעשים חמורים, המצדיקים כליאתו מאחורי סורג ובריח ולתקופה ארוכה. הנאשם הכיר את המתלוננת, וקבע עימה לצאת למפגש, אליו הוא הגיע לבוש במכנסיים קצרים. התנהגותו של הנאשם מעידה על כך, שהוא מלכתחילה תכנן להוביל את המתלוננת אל ביתו, ולא לצאת עימה לבילוי מחוץ לבית. הנאשם הציג בפני המתלוננת מצג שווא, לפיו הוא יגיע לביתו לצורך החלפת בגדיו, גרם לה להסכים לעלות אל דירתו, שם ביצע בה מעשים מיניים חמורים. מעשי הנאשם ראויים לכל גנאי, ומצדיקים הטלת ענישה כואבת.

16. על הציבור להבין, שזכותו של כל אדם על גופו היא זכות מוחלטת, ואין לאף אדם אחר זכות לחלוק על זכות זו. רצונו החופשי של אדם על גופו, על התנהגותו ועל החלטותיו, מהווים ערך עליון, שפגיעה בו עלולה לערער את נפשו ואת חופשיות רצונו של האדם. פגיעה בגופו של אחר איננה מסתכמת בפגיעה פיזית, אלא יש לה השלכות נפשיות, שרק העתיד יבהיר את חומרתן. על הנאשם ודומיו להבין, שביצוע מעשה מגונה באחר, תוך שימוש בכח, ותוך הדחתו בחקירה לבל יספר על מעשיו, מובילים אותו היישר אל מאחורי הסורגים, ולתקופה ארוכה וממושכת.

17. סוף דבר, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, לקולא ולחומרה, החלטתי לדון את הנאשם לעונשים אלה:

(א) מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים, בניכוי ימי מעצרו מיום 29.3.14 ועד ליום 3.6.14.

(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי, אשר יופעלו אם יעבור הנאשם תוך 3 שנים מיום שחרורו, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בתיק זה.

(ג) הנאשם יפצה את המתלוננת בסכום של 20,000 ₪.

(ד) הנאשם ישלם קנס ע"ס 5,000 ₪, או חמישה חודשי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים, ע"ס 1,000 ₪ כל אחד, החל מיום 1.8.15 ובכל 1 לכל חודש אחריו.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ה, 25 יוני 2015, במעמד כל הצדדים.